

Νοηματική απόδοση του κειμένου

Η αποστολή πρεσβείας στην Αθήνα δεν είχε την τύχη που περίμεναν οι ολιγαρχικοί. Οι Αθηναίοι συνέλαβαν τους πρέσβεις ως υποκινητές στάσης και τους μετέφεραν μαζί με όσους Κερκυραίους δημοκρατικούς αυτοί είχαν πάρει με το μέρος τους στην Αίγινα για ασφάλεια.

Στο μεταξύ στην Κέρκυρα έφτασε ένα κορινθιακό πλοίο με αντιπροσώπους από τη Σπάρτη. Ενθαρρυσμένοι οι ολιγαρχικοί από την παρουσία της σπαρτιατικής πρεσβείας επιτέθηκαν αιφνιδιαστικά στους δημοκρατικούς και τους νίκησαν. Όταν νύχτωσε, οι δύο αντίπαλοι κατέλαβαν διάφορα σημεία της πόλης. Οι δημοκρατικοί κατέφυγαν στην ακρόπολη, τα ψηλά και οχυρά μέρη της πόλης και στον Υλλαϊκό λιμένα, ενώ οι ολιγαρχικοί κατέλαβαν την αγορά και το λιμάνι του Αλκίνου. Την επόμενη μέρα έγιναν μερικές ανημιμαχίες, αλλά κυρίως οι δύο αντίπαλοι άρχισαν να οργανώνονται και να αναζητούν συμμάχους. Απευθύνθηκαν λοιπόν στους δούλους και κάθε πλευρά προσπάθησε να τους πάρει με το μέρος της με την υπόσχεση ότι θα τους χάριζε την ελευθερία τους. Τελικά οι περισσότεροι δούλοι πήγαν με τους δημοκρατικούς, ενώ οι ολιγαρχικοί εξασφάλισαν τη βοήθεια 800 μισθοφόρων που ήρθαν από την ηπειρωτική Ελλάδα.

Γραμματικά σχόλια

(Αναγνώριση τύπων – Αρχικοί χρόνοι)

ἐλθόντων: γεν. πληθ., γένους αρσ. της μτχ. αορίστου β' του ρ. *ἔρχομαι/εἶμι*.

ΑΡΧΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ: *ἔρχομαι/εἶμι*, *ἦα/ἦειν*, *εἶμι*, *ἦλθον* (αόρ. β'), *ἐλήλυθα*, *ἐληλύθειν*.

τοὺς πρέσβεις: αιτ. πληθ., γένους αρσ. του ετερόκλιτου ουσ. *ὁ πρεσβευτής*, τοῦ πρεσβευτοῦ.

ΚΛΙΣΗ: ὁ πρεσβευτής, τοῦ πρεσβευτοῦ, τῷ πρεσβευτῇ, τὸν πρεσβευτήν, (ῶ) πρεσβευτὰ / οἱ πρέσβεις, τῶν πρέσβεων, τοῖς πρέσβεσι, τοὺς πρέσβεις, (ῶ) πρέσβεις.

νεωτερίζοντας: αιτ. πληθ., γένους αρσ. της μτχ. ενεστώτα του ρ. *νεωτερίζω* (= υποκινώ στάση, δημιουργώ αναταραχή, επιχειρώ πολιτικές μεταβολές, καινοτομώ).

ΑΡΧΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ: *νεωτερίζω*, *ἐνεωτέρizon*, *νεωτεριῶ*, *ἐνεωτέρισα*.

ξυλλαβόντες: ονομ. πληθ., γένους αρσ. της μτχ. αορίστου β' του ρ. *ξυλλαμβάνω* < *ξύν* (σύν) + *λαμβάνω*.

ΑΡΧΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ: *ξυλλαμβάνω*, *ξυνελάμβανον*, *ξυλλήψομαι*, *ξυνέλαβον* (αόρ. β'), *ξυνείληφα*, *ξυνειλήφειν*.

ὅσους: αιτ. πληθ., γένους αρσ. της αναφορικής αντων. *ὅσος*, *ὅση*, *ὅσον*.

ἔπεισαν: γ' πληθ. οριστ. αορίστου του ρ. *πείθω*.

ΑΡΧΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ: *πείθω*, *ἔπειθον*, *πείσω*, *ἔπεισα*, *πέπεικα*, *ἐπεπέικειν*.

κατέθεντο: γ' πληθ. οριστ. αορίστου β' του ρ. *κατατίθεμαι* < *κατά* + *τίθεμαι*.

ΑΡΧΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ: κατατίθεμαι, κατετιθέμην, καταθήσομαι, κατατεθήσομαι (παθ.), κατεθέμην (αόρ. β'), κατετέθην (παθ.), κατατέθειμαι/κατάκειμαι, κατεκείμεν.

οἱ ἔχοντες: ονομ. πληθ., γένους αρσ. της μτχ. ενεστώτα του ρ. ἔχω.

ΑΡΧΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ: ἔχω, εἶχον, ἔξω/σχίσω, ἔσχον (αόρ. β'), ἔσχηκα, ἐσχέκειν.

τὰ πράγματα: αιτ. πληθ., γένους ουδ. του ουσ. γ' κλίσης τὸ πρᾶγμα, τοῦ πράγματος.

ΚΛΙΣΗ: τὸ πρᾶγμα, τοῦ πράγματος, τῷ πράγματι, τὸ πρᾶγμα, (ᾧ) πρᾶγμα / τὰ πράγματα, τῶν πραγμάτων, τοῖς πράγμασι, τὰ πράγματα, (ᾧ) πράγματα.

ἐλθούσης: γεν. εν., γένους θηλ. της μτχ. αορίστου β' του ρ. ἔρχομαι/εἶμι.

ΑΡΧΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ: βλ. στο ἐλθόντων.

τριήρους: γεν. εν., γένους θηλ. του ουσιαστικοποιημένου επιθ. γ' κλίσης ἡ τριήρης, τῆς τριήρους.

ΚΛΙΣΗ: ἡ τριήρης, τῆς τριήρους, τῇ τριήρει, τὴν τριήρη, (ᾧ) τριῆρες / αἱ τριῆρεις, τῶν τριήρων, ταῖς τριήρεσι, τὰς τριῆρεις, (ᾧ) τριῆρεις.

πρέσβειων: γεν. πληθ., γένους αρσ. του ετερόκλιτου ουσ. ὁ πρεσβευτής, τοῦ πρεσβευτοῦ.

ΚΛΙΣΗ: βλ. στο τοὺς πρέσβεις.

ἐπιτίθενται: γ' πληθ. οριστ. ενεστώτα του ρ. ἐπιτίθεμαι < ἐπὶ + τίθεμαι.

ΑΡΧΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ: βλ. στο κατέθεντο.

τῷ δήμῳ: δοτ. εν., γένους αρσ. του ουσ. β' κλίσης ὁ δῆμος, τοῦ δήμου.

μαχόμενοι: ονομ. πληθ., γένους αρσ. της μτχ. ενεστώτα του ρ. μάχομαι.

ΑΡΧΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ: μάχομαι, ἐμαχόμην, μαχοῦμαι, ἐμαχεσάμην, μεμάχημαι.

ἐνίκησαν: γ' πληθ. οριστ. αορίστου του ρ. νικάω -ᾶ.

ΑΡΧΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ: νικᾶ, ἐνίκων, νικήσω, ἐνίκησα, νενίκηκα, ἐνενίκηκειν.

ἀφικομένης: γεν. εν., γένους θηλ. της μτχ. αορίστου β' του ρ. ἀφικνέομαι -οῦμαι (= φτάνω, ἔρχομαι).

ΑΡΧΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ: ἀφικνοῦμαι, ἀφικνούμην, ἀφίξομαι, ἀφικόμην (αόρ. β'), ἀφῖγμαι, ἀφίγμην.

νυκτός: γεν. εν., γένους θηλ. του ουσ. γ' κλίσης ἡ νύξ, τῆς νυκτός.

ΚΛΙΣΗ: ἡ νύξ, τῆς νυκτός, τῇ νυκτί, τὴν νύκτα, (ᾧ) νύξ / αἱ νύκτες, τῶν νυκτῶν, ταῖς νυξί, τὰς νύκτας, (ᾧ) νύκτες.

τὴν ἀκρόπολιν: αιτ. εν., γένους θηλ. του ουσ. γ' κλίσης ἡ ἀκρόπολις, τῆς ἀκροπόλεως.

ΚΛΙΣΗ: ἡ ἀκρόπολις, τῆς ἀκροπόλεως, τῇ ἀκροπόλει, τὴν ἀκρόπολιν, (ᾧ) ἀκρόπολι / αἱ ἀκροπόλεις, τῶν ἀκροπόλεων, ταῖς ἀκροπόλεσι, τὰς ἀκροπόλεις, (ᾧ) ἀκροπόλεις.

τὰ μετέωρα: αιτ. πληθ., γένους ουδ. του επιθ. β' κλίσης ὁ, ἡ μετέωρος, τὸ μετέωρον.

τῆς πόλεως: γεν. εν., γένους θηλ. του ουσ. γ' κλίσης ἡ πόλις, τῆς πόλεως.

καταφεύγει: γ' εν. οριστ. ενεστώτα του ρ. καταφεύγω < κατὰ + φεύγω.

ΑΡΧΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ: καταφεύγω, κατέφευγον, καταφεύξομαι/καταφευξοῦμαι, κατέφυγον (αόρ. β'), καταπέφευγα, κατεπεφεύγειν.

ξυλλεγείς: ονομ. εν., γένους αρσ. της μτχ. παθ. αορίστου β' του ρ. *ξυλλέγομαι* < ξύν (σύν) + λέγομαι (= συναθροίζομαι, συγκεντρώνομαι).

ΑΡΧΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ: ξυλλέγομαι, ξυνελεγόμην, ξυλλέξομαι, ξυλλεγήσομαι (παθ. μέλ. β'), ξυνελεξάμην, ξυνελέχθην (παθ.), ξυνελέγην (παθ. αόρ. β'), ξυνείλεγμα, ξυνελεγμένος ἦν.

ιδρύθη: γ' εν. οριστ. παθ. αορίστου του ρ. *ιδρύομαι* (= εγκαθίσταμαι).

ΑΡΧΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ: ιδρύομαι, ιδρύόμην, ιδρύσομαι, ιδρυθήσομαι (παθ.), ιδρυσάμην, ιδρύθη (παθ.), ἴδρυμαι, ἴδρύμην.

τὸν λιμένα: αιτ. εν., γένους αρσ. του ουσ. γ' κλίσης ὁ λιμήν, τοῦ λιμένος.

ΚΛΙΣΗ: ὁ λιμήν, τοῦ λιμένος, τῷ λιμένι, τὸν λιμένα, (ῶ) λιμήν / οἱ λιμένες, τῶν λιμένων, τοῖς λιμέσι, τοὺς λιμένας, (ῶ) λιμένες.

εἶχον: γ' πληθ. οριστ. παρατατικού του ρ. *ἔχω*.

ΑΡΧΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ: βλ. στο *οἱ ἔχοντες*.

κατέλαβον: γ' πληθ. οριστ. αορίστου β' του ρ. *καταλαμβάνω* < κατὰ + λαμβάνω.

ΑΡΧΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ: βλ. στο *ξυλλαβόντες*.

οἱ πολλοί: ονομ. πληθ., γένους αρσ. του ανώμαλου επιθ. *πολύς, πολλή, πολύ*.

ΠΑΡΑΘΕΤΙΚΑ: – συγκριτικός: ὁ, ἡ πλείων, τὸ πλεον.

– υπερθετικός: πλείστος, -η, -ον.

ῥκουν: γ' πληθ. οριστ. παρατατικού του ρ. *οἰκέω* -ῶ (= κατοικώ).

ΑΡΧΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ: οἰκῶ, ῥκουν, οἰκήσω, ῥκησα, ῥκηκα, ῥκήκειν.

αὐτῶν: γεν. πληθ., γένους αρσ. της επαναληπτικής αντων. *αὐτός, αὐτή, αὐτό*.

τὴν ἡπειρον: αιτ. εν., γένους θηλ. του ουσ. β' κλίσης ἡ ἡπειρος, τῆς ἡπείρου.

ἡκροβολίσαντο: γ' πληθ. οριστ. αορίστου του ρ. *ἄκροβολίζομαι* (= ανψιμαχώ, κάνω μικροεπιθέσεις).

ΑΡΧΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ: ἄκροβολίζομαι, ἡκροβολιζόμην, ἡκροβολισάμην.

ὀλίγα: αιτ. πληθ., γένους ουδ. του επιθ. β' κλίσης ὀλίγος, -η, -ον.

ΠΑΡΑΘΕΤΙΚΑ: – συγκριτικός: ὁ, ἡ μείων, τὸ μεῖον.

– υπερθετικός: ὀλίγιστος, -η, -ον.

τοὺς ἀγρούς: αιτ. πληθ., γένους αρσ. του ουσ. β' κλίσης ὁ ἀγρός, τοῦ ἀγροῦ.

περιέπεμπον: γ' πληθ. οριστ. παρατατικού του ρ. *περιπέμπω* < περι + πέμπω (= στέλνω παντού, εδῶ κι εκεί).

ΑΡΧΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ: περιπέμπω, περιέπεμπον, περιπέμψω, περιέπεμψα, περιπέπομψα, περιεπεπόμψην.

ἀμφότεροι: ονομ. πληθ., γένους αρσ. της αόριστης επιμεριστικής αντων. *ἀμφότεροι, ἀμφότεραι, ἀμφότερα* (= και οι δύο μαζί).

Η αντων. *ἀμφότεροι* κλίνεται μόνο στον πληθυντικό αριθμό ως τρικατάληκτο επίθ. της β' κλίσης.

παρακαλοῦντες: ονομ. πληθ., γένους αρσ. της μτχ. ενεστώτα του ρ. *παρακαλέω* -ῶ < παρὰ + καλῶ (= προσκαλῶ).

ΑΡΧΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ: παρακαλῶ, παρεκάλουν, παρακαλῶ, παρεκάλεσα, παρακέκληκα, παρεκεκλήκειν.

ὑπισχνόμενοι: ονομ. πληθ., γένους αρσ. της μτχ. ενεστώτα του ρ. ὑπισχνέομαι -οῦμαι (= υπόσχομαι).

ΑΡΧΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ: ὑπισχνοῦμαι, ὑπισχνούμην, ὑποσχήσομαι, ὑπεσχόμην (αόρ. β'), ὑπέσχημαι, ὑπεσχίμην.

τῶν οἰκετῶν: γεν. πληθ., γένους αρσ. του ουσ. α' κλίσης ὁ οἰκέτης, τοῦ οἰκέτου (= ο δούλος του σπιτιού, ο υπηρέτης).

τὸ πλῆθος: ονομ. εν., γένους ουδ. του ουσ. γ' κλίσης τὸ πλῆθος, τοῦ πλήθους.

ΚΛΙΣΗ: τὸ πλῆθος, τοῦ πλήθους, τῷ πλήθει, τὸ πλῆθος, (ᾧ) πλῆθος / τὰ πλήθη, τῶν πληθῶν, τοῖς πλήθεσι, τὰ πλήθη, (ᾧ) πλήθη.

παρεγένετο: γ' εν. οριστ. αορίστου β' του ρ. παραγίνομαι < παρὰ + γίνομαι (= βοηθώ, συμπαρίσταμαι).

ΑΡΧΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ: παραγίνομαι, παρεγινόμην, παραγενήσομαι, παρεγενόμην (αόρ. β'), παραγεγένημαι/παραγέγονα, παρεγεγενήμην/παραγεγόνειν.

ζύμμαχον: ονομ. εν., γένους ουδ. του ουσιαστικοποιημένου επιθ. β' κλίσης ὁ, ἡ ζύμμαχος, τὸ ζύμμαχον.

τοῖς ἑτέροις: δοτ. πληθ., γένους αρσ. της αόριστης επιμεριστικής αντων. ἕτερος, ἑτέρα, ἕτερον (= ἄλλος). Λέγεται για δύο ουσιαστικά.

ἐπίκουροι: ονομ. πληθ., γένους αρσ. του ουσιαστικοποιημένου επιθ. β' κλίσης ὁ, ἡ ἐπίκουρος, τὸ ἐπίκουρον (= μισθοφόρος).

Ετυμολογικά – Λεξιλογικά σχόλια

► ἐλθόντων (ἔρχομαι/εἶμι)

ΟΜΟΡΡΙΖΑ: οδός, είσοδος, έξοδος, πάροδος, πρόοδος, ερχομός, συνέλευση, διέλευση, Ελευσίνα, ελεύθερος, προσηλυτίζω, προσήλυτος, ιταμός (= θρασύς), εισιτήριο, εξιτήριο, ισθμός, προσιτός, απρόσιτος, προϊόν κ.ά.

► πρέσβεις (ὁ πρεσβευτής) < πρεσβεύω

ΟΜΟΡΡΙΖΑ: πρεσβεία, πρέσβειρα.

► νεωτερίζοντας (νεωτερίζω) < νεώτερος (συγκριτικός βαθμός του επιθ. νέος)

ΟΜΟΡΡΙΖΑ: νεωτερισμός, νεωτεριστής, νεωτεριστικός.

► ξυλλαβόντες (ξυλλαμβάνω) < ξύν (σύν) + λαμβάνω

ΟΜΟΡΡΙΖΑ: λήψη, ανάληψη, κατάληψη, σύλληψη, πρόσληψη, αντίληψη, περίληψη, λαβή, χειρολαβή, παραλαβή, λήμμα, λάφυρο, εύληπτος, ασύλληπτος, θρησκόληπτος, παραλήπτης, επιληπτικός, λαβίδα, εργολάβος, δικολάβος, εργολήπτης, επανάληψη, συλλαβή κ.ά.

► ἔπεισαν (πείθω)

ΟΜΟΡΡΙΖΑ: πειθώ, πείσμα, πεισιμώνω, πεποιθήση, πειστικός, πίστη, εύπιστος, δύσπιστος, πιθανός, αμετάπειστος, πιστεύω, πειστήριο, παραπειστικός, πειθαναγκάζω, αυτοπεποιθήση κ.ά.

► κατέθεντο (κατατίθεμαι) < κατὰ + τίθεμαι

ΟΜΟΡΡΙΖΑ: θέση, κατάθεση, διάθεση, μετάθεση, επίθεση, υπόθεση, έκθεση, πρόσθεση, σύνθεση,

αντίθεση, συγκατάθεση, νομοθέτης, νομοθεσία, **θέμις** (= η δικαιοσύνη), θεσμός, θεμιτός, αθέμιτος, συνθήκη, διαθήκη, αποθήκη, υποθήκη, παρακαταθήκη, ανάθημα, θησαυρός, θετός, θετικός, πρόσθετος, σύνθετος, επίθετο, ευδιάθετος, **ωδιάθετος**, ταξιδέτης, θητεία, θεμέλιο κ.ά.

► **έχοντες** (έχω)

ΟΜΟΡΡΙΖΑ: έξη (= συνήθεια), μέθεξη (= συμμετοχή), ευεξία, καχεκτικός, εξής, σχολή, σχολείο, σχεδόν, σχέδιο, οχυρό, σχήμα, σχέση, κατάσχεση, εκεχειρία, σχετικός, ανεκτικός, ανθεκτικός, **περιεκτικός**, ένοχος, κάτοχος, μέτοχος, ηνίοχος, **υπέροχος**, ανοχή, αντοχή, αποχή, ενοχή, εξοχή, **ανακωχή**, εχέμυθος, εκτός, ακατάσχετος, πολισύχος κ.ά.

► **πράγματα** (τὸ πρᾶγμα) < πράττω

ΟΜΟΡΡΙΖΑ: πολυπράγμων, πολυπραγμοσύνη, **πράξη**, πράκτορας, άπραγος, πρακτικός, εισπράκτορας, είσπραξη κ.ά.

► **έλθούσης** (έρχομαι/είμι)

ΟΜΟΡΡΙΖΑ: βλ. στο *έλθόντων*.

► **τριήρους** (ή τριήρης) < τρίς + έρέσσ(ττ)ω (= κωπηλατώ)

► **επιτίθενται** (επιτίθεμαι) < έπι + τίθεμαι

ΟΜΟΡΡΙΖΑ: βλ. στο *κατέθεντο*.

► **τῷ δήμῳ** (ὁ δήμος)

ΟΜΟΡΡΙΖΑ: δημοκρατία, δημότης, δημοτικό, **δημαγωγός**, δημόσιος, δήμαρχος, δημοσιονομικώς κ.ά.

► **μαχόμενοι** (μάχομαι)

ΟΜΟΡΡΙΖΑ: μάχη, μάχιμος, μαχητής, μαχητικός, **ακαταμάχητος**, Τηλέμαχος, διαμάχη, ναυμαχία, **άμαχος**, σύμμαχος, συμμαχία κ.ά.

► **ένίκησαν** (νικῶ) < νίκη

ΟΜΟΡΡΙΖΑ: νικητής, ανίκητος, νικητήριος, **κατανικώ** κ.ά.

► **άφικομένης** (άφικνοῦμαι)

ΟΜΟΡΡΙΖΑ: ικέτης, ικεσία, ικετεύω, άφιξη, **ικανός**, ίχνος, εφικτός, ανέφικτος.

► **άκρόπολιν** (ή άκρόπολιν) < άκρος + πόλις
ΟΜΟΡΡΙΖΑ: πόλη, πολίτης, πολιτεία, πολίτευμα, πολιορκία, πολεοδομία κ.ά.

► **μετέωρα** (μετέωρος) < μετά + αιώρα < αἶρω
ΟΜΟΡΡΙΖΑ: μετεωρολόγος, μετεωρίτης, μετεωρίζω – (από το *αἶρω*) αιώρα, άρση, έπαρση, έξαρση, ανάρτης, ανταρσία, έρανος, αρτηρία, άρδην (= εξ ολοκλήρου, εντελώς), άρτος κ.ά.

► **καταφεύγει** (καταφεύγω) < κατά + φεύγω
ΟΜΟΡΡΙΖΑ: φυγή, φυγάς, φυγαδεύω, καταφύγιο, αναπόφευκτος, φευγάτος, φευγάλα, φευγιό, φευγαλέος, φυγόπονος, φυγόδοικος, πρόσφυγας κ.ά.

► **ξυλλεγείς** (ξυλλέγομαι) < ξύν (σύν) + λέγομαι

ΟΜΟΡΡΙΖΑ: συλλογή, συλλέκτης, συλλεκτικός, σύλλογος, εκλογή, επιλογή, κατάλογος, εκλεκτός, επίλεκτος, επιλεκτικός, νεοσύλλεκτος, κρυολογώ, ανθολογία, μορφολογία, αρχοντολόι, κουβεντολόι κ.ά.

► **ιδρύθη** (ιδρύομαι)

ΟΜΟΡΡΙΖΑ: ίδρυμα, ιδρυτής, ιδρυτικός, ίδρυση, εγκαθίδρυση.

► **άγοράν** (ή άγορά) < άγείρω (= συγκεντρώνω, συναθροίζω)

ΟΜΟΡΡΙΖΑ: αγοράζω, αγοραστικός, αγοραίος, αγορανομία, αγοραφοβία, αγοραπωλησία, ομήγυρη, πανηγύρι, αγύρτης, συναγερμός κ.ά.

► **κατέλαβον** (καταλαμβάνω) < κατά + λαμβάνω

ΟΜΟΡΡΙΖΑ: βλ. στο *ξυλλαβόντες*.

► **ῥκουν** (οἰκῶ) < οἶκος

ΟΜΟΡΡΙΖΑ: οἶκος, οικία, κατοικία, κάτοικος, συνοικία, κατοικήσιμος, διοίκηση, διοικητής, διοικητικός, οίκημα, αποικία, άποικος, ένοικος, ενοίκιο κ.ά.

► **ήκροβολίσαντο** (άκροβολίζομαι) < άκροβόλος < άκρος + βάλλω

ΟΜΟΡΡΙΖΑ: ακροβολισμός, ακροβόλισμα – (από το *βάλλω*) βλήμα, απόβλητος, βέλος, βόλος, δισκοβόλος, εμβόλιο, βολίδα, πυροβολώ κ.ά.

- ▶ **ἀγροὺς** (ὁ ἀγρός)

ΟΜΟΡΡΙΖΑ: άγριος, αγρότης, αγροίκος, αγροφύλακας, αγρόκτημα, αγρονόμος κ.ά.
- ▶ **περιέπεμπον** (περιπέμπω) < περι + πέμπω

ΟΜΟΡΡΙΖΑ: πομπή, πομπός, εκπομπή, αποπομπή, παραπομπή, παραπεμπτικός, διαπόμπευση, ψυχοπομπός, προπομπός, νεκροπομπός, αποδιοπομπαίος κ.ά.
- ▶ **παρακαλοῦντες** (παρακαλῶ) < παρὰ + καλῶ

ΟΜΟΡΡΙΖΑ: κλήση, παράκληση, έκκληση, πρόσκληση, επίκληση, σύγκληση, κλητήρας, προσκλητήριο, έγκλημα, εγκληματικότητα, εκκλησία, κάλεσμα, σύγκλητος, αυτόκλητος κ.ά.
- ▶ **ἐλευθερίαν** (ή έλευθερία) < ἔρχομαι

ΟΜΟΡΡΙΖΑ: βλ. στο ἐλθόντων.
- ▶ **ὑπισχνούμενοι** (ὑπισχνούμαι)

ΟΜΟΡΡΙΖΑ: υπόσχεση, υποσχετικός.

- ▶ **οἰκετῶν** (ὁ οἰκέτης) < οἰκῶ

ΟΜΟΡΡΙΖΑ: βλ. στο ᾧκουν.
- ▶ **τὸ πλῆθος** < πίμπλημι (= γεμίζω, χορταίνω)

ΟΜΟΡΡΙΖΑ: πλήρης, πλούτος, άπλετος, άπληστος, πληθυσμός, πλημμύρα κ.ά.
- ▶ **παρεγένετο** (παραγίγνομαι) < παρὰ + γίγνομαι

ΟΜΟΡΡΙΖΑ: γενιά, γένος, γένεση, γενεά, ευγενής, αγενής, γηγενής, γενέθλια, γονιός, γνήσιος, απόγονος, εγγονός, γενέτειρα, γενετήσιος, γέννηση, προγενέστερος, μεταγενέστερος, ενδογενής, δευτερογενής, γονίδιο, άγονος, γόνιμος κ.ά.
- ▶ **ξύμμαχον** (ξύμμαχος) < ξὺν (σὺν) + μάχη

ΟΜΟΡΡΙΖΑ: συμμαχία, συμμαχικός (βλ. και στο μαχόμενοι).
- ▶ **ἐπίκουροι** (ἐπίκουρος) < ἐπὶ + κοῦρος

Συντακτική ανάλυση

1. **Ἐλθόντων δὲ οἱ Ἀθηναῖοι ... ξυλλαβόντες κατέθεντο ἐς Αἴγιναν:** κύρια πρόταση.
Εκφέρεται με οριστική και δηλώνει το πραγματικό.
κατέθεντο: ρ., **οἱ Ἀθηναῖοι:** υποκ., **τοὺς πρέσβεις:** αντικ., **ἐς Αἴγιναν:** εμπρόθ.
προσδ. του τόπου, **ἐλθόντων:** γεν. απόλυτη, χρονική μτχ. (αντί της συνημμένης μτχ. *ἐλθόντας*), **τῶν πρέσβων:** ενν. ως υποκ. στη μτχ. *ἐλθόντων*, **ξυλλαβόντες:** χρονική μτχ. με υποκ. το *οἱ Ἀθηναῖοι* (συνημμένη), **τοὺς πρέσβεις:** αντικ. του *ξυλλαβόντες*, **ὥς νεωτερίζοντας:** αιτιολογική μτχ. υποκειμενικής αιτιολογίας με υποκ. *τοὺς πρέσβεις* (συνημμένη).
2. **καὶ ὅσους ἔπεισαν:** δευτερεύουσα αναφορική πρόταση, αντικ. στο ρ. *κατέθεντο* και στη μτχ. *ξυλλαβόντες* της πρότασης 1.
ἔπεισαν: ρ., **οἱ πρέσβεις:** ενν. ως υποκ., **ὅσους:** αντικ.
3. **Ἐν δὲ τούτῳ ... ἐπιτίθενται τῷ δήμῳ:** κύρια πρόταση.
ἐπιτίθενται: ρ., **οἱ ἔχοντες:** επιθετική μτχ. ως υποκ., **τῷ δήμῳ:** αντικ., **τῶν Κερκυραίων:** γεν. διαιρετική στο *οἱ ἔχοντες*, **τὰ πράγματα:** αντικ. στη μτχ. *οἱ ἔχοντες*, **ἐν τούτῳ (τῷ καιρῷ):** εμπρόθ. προσδ. του χρόνου, **ἐλθούσης:** γεν. απόλυτη, χρονική μτχ., **τριήρου:** υποκ. στο *ἐλθούσης*, **Κορινθίας:** επιθ. προσδ. στο *τριήρου*, **ἐλθόντων** (ενν. από τη μτχ. *ἐλθούσης*): γεν. απόλυτη, χρονική μτχ. (σχῆμα ἐξ αναλόγου), **πρέσβων:** υποκ. στο ενν. *ἐλθόντων*, **Λακεδαιμονίων:** επιθ. προσδ. στο *πρέσβων*.
4. **καὶ μαχόμενοι ἐνίκησαν:** κύρια πρόταση.
ἐνίκησαν: ρ., **οὗτοι** (δηλ. *οἱ ἔχοντες*): ενν. ως υποκ., **τὸν δῆμον:** ενν. ως αντικ., **μαχόμενοι:** χρονική ή τροπική μτχ. με υποκ. το *οὗτοι* (συνημμένη).
5. **Ἀφικομένης δὲ νυκτὸς ... καταφεύγει:** κύρια πρόταση.
καταφεύγει: ρ., **ὁ δῆμος:** υποκ., **ἐς τὴν ἀκρόπολιν – (ἐς) τὰ μετέωρα:** εμπρόθ. προσδ. του τόπου, **τῆς πόλεως:** γεν. κτητική στο *τὰ μετέωρα*, **ἀφικομένης:** γεν. απόλυτη, χρονική μτχ., **νυκτός:** υποκ. του *ἀφικομένης*.
6. **καὶ αὐτοῦ ξυλλεγεὶς ἰδρῦθη:** κύρια πρόταση.
ἰδρῦθη: ρ., **ὁ δῆμος:** ενν. ως υποκ., **ξυλλεγεὶς:** χρονική μτχ. με υποκ. το *ὁ δῆμος* (συνημμένη), **αὐτοῦ:** γεν. του τόπου.
7. **καὶ τὸν Ὑλλαϊκὸν λιμένα εἶχον:** κύρια πρόταση.
εἶχον: ρ., **ὁ δῆμος:** ενν. ως υποκ. (σχῆμα κατὰ το νοούμενο), **τὸν λιμένα:** αντικ., **τὸν Ὑλλαϊκόν:** επιθ. προσδ. στο *λιμένα*.

Σχῆμα ἐξ αναλόγου: Σ' αυτό το σχῆμα μια λέξη ή φράση παραλείπεται και στη συνέχεια εννοείται κατ' αναλογία προς τα προηγούμενα ή τα επόμενα, τροποποιημένη όμως σύμφωνα με τις ανάγκες του λόγου.

Σχήμα κατά το νοούμενο: Στο σχήμα αυτό οι όροι της πρότασης (σχετικοί μεταξύ τους) συμφωνούν όχι με βάση τον γραμματικό τύπο αλλά το νόημά τους. Το σχήμα αυτό συνηθίζεται όταν στην πρόταση υπάρχουν περιληπτικά ονόματα (π.χ. *ὁχλος, πλῆθος* κ.λπ.) ή αντωνυμίες όπως *ἕκαστος, ἄλλος, οὐδείς*, οπότε το ρήμα μπαίνει σε πληθυντικό αριθμό.

8. **οἱ δὲ τὴν τε ἀγορὰν κατέλαβον καὶ τὸν λιμένα ... τὴν ἡπειρον:** κύρια πρόταση.
κατέλαβον: ρ., **οἱ δέ:** υποκ., **τὴν ἀγορὰν – τὸν λιμένα:** αντικ., **τὸν πρὸς αὐτῇ καὶ (τὸν) πρὸς τὴν ἡπειρον:** επιθ. προσδ. στο *τὸν λιμένα*, **πρὸς αὐτῇ:** εμπρόθ. προσδ. του τόπου, **πρὸς τὴν ἡπειρον:** εμπρόθ. προσδ. διεύθυνσης σε τόπο.
9. **οὐπὲρ οἱ πολλοὶ ᾧκουν αὐτῶν:** δευτερεύουσα αναφορική πρόταση προσδιοριστική στο *ἀγορὰν* της πρότασης 8.
ᾧκουν: ρ., **οἱ πολλοί:** υποκ., **αὐτῶν:** γεν. διαιρετική στο *οἱ πολλοί*, **οὐπὲρ:** γεν. του τόπου.
10. **Τῇ δ' ὕστεραία ἠκροβολίσαντό τε ὀλίγα:** κύρια πρόταση.
ἠκροβολίσαντο: ρ., **ἀμφότεροι:** ενν. ως υποκ., **ὀλίγα:** σύστοιχο αντικ. (= ὀλίγους ἀκροβολισμούς), **τῇ ὕστεραία:** δοτ. του χρόνου.
11. **καὶ ἐς τοὺς ἀγρούς ... ἐλευθερίαν ὑπισχνόμενοι:** κύρια πρόταση.
περιέπεμπον: ρ., **ἀμφότεροι:** υποκ., **τινάς:** ενν. ως αντικ., **ἐς τοὺς ἀγρούς:** εμπρόθ. προσδ. κίνησης σε τόπο, **παρακαλοῦντες – ὑπισχνόμενοι:** τροπικές μτχ. με υποκ. το *ἀμφότεροι* (συνημμένες), **τοὺς δούλους:** αντικ. στο *παρακαλοῦντες*, **ἐλευθερίαν:** άμεσο αντικ. στο *ὑπισχνόμενοι*, **αὐτοῖς** (τοῖς δούλοις): ενν. ως έμμεσο αντικ. στο *ὑπισχνόμενοι*.
12. **καὶ τῷ μὲν δῆμῳ ... παρεγένετο ξύμμαχον:** κύρια πρόταση.
παρεγένετο: ρ., **τὸ πλῆθος:** υποκ., **τῶν οἰκετῶν:** γεν. διαιρετική στο *τὸ πλῆθος*, **τῷ δῆμῳ:** αντικ. στο *παρεγένετο* και δοτ. αντικειμενική στο *ξύμμαχον*, **ξύμμαχον:** επιρρ. κατηγ. του σκοπού.
13. **τοῖς δ' ἑτέροις ... ὀκτακόσιοι (παρεγένοντο ξύμμαχοι)** (σχῆμα εξ αναλόγου): κύρια πρόταση.
παρεγένοντο: ενν. ως ρ., **ἐπίκουροι:** υποκ., **ὀκτακόσιοι:** επιθ. προσδ. στο *ἐπίκουροι*, **τοῖς ἑτέροις:** αντικ. στο ενν. *παρεγένοντο*, **ξύμμαχοι:** ενν. ως επιρρ. κατηγ. του σκοπού, **ἐκ τῆς ἡπείρου:** εμπρόθ. προσδ. της προέλευσης.